

Тақризи

муқарризи расмӣ, номзоди илмҳои иқтисодӣ Маъмуров Анвар Маҳмудҷонович ба диссертатсияи Султон Бахтиёр дар мавзӯи “Таъсири маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.07.- Молия, муомилоти пулӣ ва қарз.

1. Мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ.

Дар ҷараёни таҳлил муайян карда шуд, ки мухтавои асосии диссертатсияи Султон Бахтиёр дар мавзӯи “Таъсири маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)” ба бандҳои 1,1; 1,3; 2,4; 2,5; 2,6; ва 2,9-и Шиносномаи феҳристи ихтисосҳои КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯйи ихтисоси 08.00.07-Молия, муомилоти пулӣ ва қарз мувофиқат мекунад.

2. Мубрамни мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ.

Мавзӯи “Таъсири маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)” бинобар якҷанд омилҳои асосӣ хеле муҳим мебошад. Самаранокии низоми андоз бевосита ба шароити фаъолияти соҳибкорӣ таъсир мерасонад. Андозҳо ва пардохтҳо метавонанд барои рушди тижорат монеаҳо ё ҳавасмандӣ эҷод кунанд, алахусус дар баҳши соҳибкории хурду миёна, ки аксар вақт барои бартараф кардани бори назарраси андоз захираҳои кофӣ надоранд. Маъмурикунонии андоз инчунин ба сатҳи ҷасод ва шаффофият дар иқтисодиёт таъсир мерасонад. Тартиби мураккаби андоз метавонад ба амалияҳои ғайриқонунӣ ва саркашӣ аз андоз мусоидат кунад, ки дар навбати худ рақобатпазирии соҳибкороии софдилоноро ҳалалдор мекунад.

Содда кардани расмиёти андоз ва паст кардани меъёрҳои андоз барои соҳибкории хурд ва миёна метавонад рушди иқтисодиро тавассути мусоидат ба афзоиши корхонаҳо ва ҷойҳои корӣ ҳавасманд кунад. Ҳаман ин ҷанбаҳо

таҳқиқи таъсири маъмурикунонии андозро ба рушди соҳибкории хурду миёна дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои фаҳмидани он, ки чӣ гуна фазои тиҷоратро беҳтар кардан ва иқтисодиети кишварро рақобатпазир ва устувортар кардан муҳим аст. Маҳз масъалаҳои номбурда мубрамияти мавзӯи Султон Бахтиёрро нишон медиҳад.

3. Дарачаи нағмонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада.

Нағмонҳои илмӣ таҳқиқотии диссертатсияи Султон Б., дар он асос меёбад, ки ҷанбаҳои назариявӣ ва системавии таъсири маъмурикунонии андоз ба рушди соҳибкории хурду миёна, пешниҳоди тавсияҳои амалӣ онд ба беҳтар намудани сатҳи сифати хизматрасониҳои андозӣ ва дар заминаи он ҷамъоварии харҷи бештари маблағҳои андозӣ ба буҷети давлатӣ ташкил медиҳад.

Таҳлил нишон дод, ки натиҷаҳои зерини муҳими бадастовардаи муаллиф воқеан унсурҳои нағмонии илмӣ доранд:

- муаллиф дар асоси омӯзиш ва ба низом даровардани ақидаҳои гуногун, муаллиф мафҳуми маъмурикунонии андози соҳибкории хурду миёнаро пешниҳод намудааст, ки натиҷаи асосии он бояд самаранокии кори андозсупорандагон, ҷамъоварии саривақтӣ ва воридшавии маблағҳои андоз ба буҷет, расонидани дастгирии муассири андоз ва молиявӣ ба ин субъектҳо ва таъмини устувори низоми молиявӣ бошад;

- дар асоси таҳқиқотҳои гузаронидашуда муаллиф принципҳои асосӣ ва хусусиятҳои хоси низоми андозбандӣ ва маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна нишон додааст, ки он ба тақмили низоми андозӣ онд ба вазъи соҳибкории хурду миёна, ҷори намудани шакли меъёрҳои махсуси андозбандӣ, беҳтар намудани сатҳи сифати хизматрасонҳои андозӣ ба субъектҳои соҳибкорӣ ва истифодаи бештари имтиёзҳои андозӣ-молиявӣ, бо назардошти таҷрибаи маъмурикунонии андоз дар кишварҳои хориҷӣ муайян ва мушаххас гардидаанд;

- муаллиф низомҳои муосири андозбандӣ бо назардошти маъмурикунонии андози субъектҳои хоҷагидорӣ, бахусус соҳибкорони хурду миёна, намудҳои андозбандӣ, низоми соддакардашуда, самаранокии

пешниҳоди имтиёзҳо ва самаранокии фаъолияти муассисаҳои андоз дар кишвар таҳлил кардааст;

- муаллиф дуруст пешниҳод намудааст, ки истифодаи технологияҳои муосири рақамӣ дар раванди маъмурикунонӣ, рақамикунонии санҷишҳои андоз ва назорат, дастгирии молиявӣ ба соҳибкории хурду миёна ҳамчун самтҳои асосии тақмили маъмурикунонии андоз тавсия дода шудааст;

- диссертант самтҳои дастгирии давлатии соҳибкории хурду миёна дар раванди маъмурикунонии андози онҳо тавсия додааст, ки истифодаи маъмурикунонии соддакардашуда, қорӣ намудани низоми махсуси андозбандӣ, баланд бардоштани самаранокии институтҳои андоз, таъмини иқтисодии андози кишварро дар назар дорад;

- аз ҷониби муаллиф роҳҳо ва усулҳои асосии баланд бардоштани самаранокии маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна таҳқиқ ва пешниҳод гардидааст, ки он ба баланд бардоштани уҳдадорихон андозии субъектҳои соҳибқорӣ, хавасмандихон молиявӣ-иқтисодӣ, сарфай вақт ва хароҷотҳои ками низоми андозбандӣ ва воридшавии ҳаҷми бештари маблағҳои андозӣ ба буҷети давлатӣ мусоидат менамояд.

4. Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо

Аҳамияти назариявии кори диссертатсиониро ба ташаккули ҷанбаҳои назариявӣ-методи низоми андоз ва идоракунии фаъолияти соҳибқорӣ, хусусан рушди соҳибкории хурду миёна мусоидат мекунад. Қисман, хулосаҳо ва тавсияҳои илмӣ-амалии диссертатсия ҳангоми татбиқи сиёсати андоз, татбиқи назорат ва санҷишҳои андоз ва минбаъд ҳангоми содда кардани маъмурикунонии андоз истифода мешаванд. Инчунин, дар мақомоти андоз ҳангоми татбиқи амалии маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибқорӣ ва пардохти маблағҳои андозӣ ба буҷети давлатӣ мусоидат менамояд.

Аҳамияти амалии кори илмӣ оварда шудаанд, аз рӯйи мавқеи услубӣ ва амалӣ барои рушди низоми андозӣ ва маъмурикунонии фаъолияти соҳибкории хурду миёна, ҷамъовариҳои саривақтии маблағҳои андозӣ ба

бучети давлатӣ, паст намудани гаронии андоз ва ташкили ҷойҳои нави корӣ мусоидат менамояд.

Соҳтор ва ҳаҷми диссертатсия.

Диссертатсия аз муқаддима, се боб, хулоса ва тавсияҳо, рӯйхати адабиёт аз 157 номгӯӣ иборат мебошад. Диссертатсия аз 167 саҳифаи матни ҷопӣ иборат буда, 1 диаграмма, 6 расм, 9 ҷадвалро дар бар мегирад.

Дар муқаддима муқаблаи асосӣ, дараҷаи омӯзиши мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ асоснок гардида, ҳадаф, вазифаҳо, объект ва предмети таҳқиқот муайян карда шуда, муҳимтарин натиҷаҳои илмӣ ва навгонии онҳо инъикос ёфтаанд.

Боби якуми диссертатсия бо номи «**Асосҳои назариявии ташаккули низоми маъмурикунонии андоз дар шаронти муосир**» дар доираи боби мазкур муаллиф ҷанбаҳои назариявии маъмурикунонии андоз дар рушди фаъолияти соҳибкорӣ, принсипҳо, хусусиятҳои хоси низоми андозбандӣ ва маъмурикунонии он дар рушди соҳибкории хурду миёна ва таҷрибаи хориҷӣ оид ба маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна баррасӣ ва омӯзиш намудааст.

Муаллиф дуруст қайд менамояд, ки Маъмурикунонии андоз бо назардошти тамоюлҳои рушди иқтисодӣ ва раванди ҷаҳонишавӣ, ба воситаи назорату санҷиҳои андозӣ ва рушди технологияи пешқадами хизматрасониҳои андозии субъектҳои соҳибкорӣ, рақамикунонии раванди маъмурикунонии андоз ва рушди инноватсионии фаъолияти соҳибкорӣ бояд тақвир ёбад. Қабл аз он, ки низоми маъмурикунонии андозро дар кишвар омӯзем, зарур аст, ки моҳияти иқтисодӣ ва мафҳуми маъмурикунонии андоз ҳамчун фишанги низоми андозии дар рушди фаъолияти соҳибкорӣ, аз ҷумла соҳибкории хурду миёна мавриди таҳқиқ қарор гирад (саҳ. 17-23).

Аз таҳқиқоти гузаронида шуда маълум мегардад, ки маъмурикунонии андоз ҳанӯз дар асрҳои миёна низ дар шаклҳои гуногун роҳандозӣ гардида, барои рушди низоми андозбандӣ ва идоракунии самараноки идоракунии давлатӣ истифода бурда шуда, тақмили низоми андозӣ ва дуруст ба роҳ мондани назорату санҷишҳои андозӣ дар рушди фаъолияти соҳибкорӣ дар шаронти муосир низ аз ҷониби ҳамаи набуда, натиҷаи нисбати он дар шакли

афзоиши имконпазири воридоти андозӣ ба бучети давлат, сол ба сол зиёд шудани ҳаҷми онҳо зоҳир мегардад (саҳ. 31-35).

Дар доираи боби мазкур муаллиф маъмурикунонии андозро дар кишварҳое ба монандӣ: ИА, ИМА, Ҷумҳурии Халқии Хитой, Ҷумҳуриҳои пасошуравӣ, аз қабили Федератсияи Россия, Ўзбекистон, Гурҷистон ва Беларус моро ба ҳулосае водор кард, ки самаранокии маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна бе дастгирии давлатӣ ва ҳавасмандихоӣ андозӣ-молиявӣ онҳо ғайримқон мебошад. Ва сабаби асосии ин қараён низ дар самаранокии пасти низоми андозӣ ва маъмурикунонии он, яъне дуруст ба роҳ мондани назорату санҷишҳои андозӣ, истифодаи нодурусти низоми пешқадами хизматрасонии электронӣ ва шаклу меъёрҳои андозбандӣ дар рушди субъектҳои соҳибкорӣ мебинад. (саҳ. 40-59).

Боби дуюми таҳқиқот «Арзёбии вазъи низоми андозӣ ва маъмурикунонии он дар фаъолияти субъектҳои соҳибкорӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» дар доираи боби номбурда таҳлили вазъи низоми андозбандӣ ва маъмурикунонии он дар рушди соҳибкории хурду миёна, арзёбии сатҳи таъсири маъмурикунонии андоз ба рушди соҳибкории мазкур ва нишондиҳандаҳои баҳои маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна баҳодиҳӣ ва натиҷагирӣ карда шудааст.

Ба ақидаи муаллиф розӣ шудан мумкин аст, ки ӯ қайд мекунад, ки Маъмурикунонии андоз ҳамчун воситаи муҳими танзими муносибатҳои молиявӣ иқтисодӣ хизмат мекунад. Ҳамзамон, низоми махсусе ва соддакардашудаи андозбандии соҳибкорони хурду миёна унсуре муҳими муносибатҳои андоз ҳисобида мешавад ва қисми даромади бучети давлатиро бо захираҳои молиявӣ таъмин менамояд. Бояд қайд кард, ки Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон низоми соддакардашудаи андозбандӣ ва маъмурикунонии оддиро барои соҳибкорони хурду миёна дар минтақаҳои мамлакат, ки тавассути назорати андоз ва санҷишҳо амалӣ мегарданд, муайян менамояд (саҳ. 64-72).

Муаллиф қайд мекунад, ки Маъмурикунонии андоз дар ин қараён ба шаклу усулҳои амалӣ карда мешавад, ки баҳисобгирии маблағҳои андозӣ ва дигар пардохтҳои ҳатмиро тибқи меъёри муқаррарнамуда ба таври автоматӣ

ҳар моҳ то санаи 5-уми моҳи ҳисоботӣ (даврий) супорида, дар муҳлати мазкур соҳибкорони инфродӣ бояд уҳдадорихои худро дар назди мақомоти андоз иҷро намоянд. Таъсири маъмурикунонии андоз дар фаъолияти соҳибкорони хурду миёна, ки тибқи патент фаъолият менамоянд бояд домно такмил ёфта, дар самти назорату санҷишҳои андозӣ фаъолияти худро тибқи патент вобаста ба макони фаъолият ва истифодаи низоми махсуси андозбандӣ, тартиби қатъи фаъолият тибқи патент иҷро намоянд (сах. 83-92).

Дар доираи боби сеюм, ки «Самтҳои асосии таъсири маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна» номгузорӣ шудааст, муаллиф дастгирии давлатии рушди соҳибкории хурду миёна, пешниҳоди ҳавасмандихои андозӣ – иқтисодии субъектҳои соҳибкории хурду миёна дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва роҳҳои асосии баланд бардоштани самаранокии маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна муайян ва пешниҳод кардааст.

Муаллиф дуруст қайд менамояд, ки Қисмати муҳими дигаргунсозии қонунгузорию андозӣ дар самти маъмурикунонии андоз ин иҷрои уҳдадорихои андозии субъектҳои соҳибкории хурду миёна ва ҳавасмандихои андозӣ (бахусус, пешниҳоди имтиёзҳои андозӣ ва хизматрасониҳои пешқадами андозӣ), ки ба пардохти саривақтии маблағҳои андозӣ равона мегардад, низоми ҷоабгарихо (пешниҳоди маҳдудиятҳои андозӣ, хизматрасониҳои андозбандӣ, татбиқи шаклҳои гуногуни масъуляту ҷавобгарихо ва ғайра) пурзӯр карда мешавад. (сах. 98-104).

Муаллиф дуруст қайд мекунад, ки таъмини сатҳи маъмурикунонии андоз аз дастгирии давлатии рушди соҳибкории хурду миёна вобастагӣ дошта, ҳамчун унсуре муҳими идоракунии муносибатҳои андозӣ ба ҳисоб меравад ва дар татбиқи амалии сиёсати андозӣ ва ҳалли барномаи давлатии маъмурикунонии андоз роли калон мебозад. (сах. 134-141).

Дар доираи боби мазкур муаллиф қайд мекунад, ки ҳиссаи ҷамъоварию маблағҳои андозӣ мустақиман аз самаранокии низоми андозбандӣ ва маъмурикунонии он вобастагии калон дорад. Ва он, пеш аз ҳама, аз рӯи нишондиҳандаҳои асосии иқтисодӣ, ки бо ҷамъи самараҳои

иктисодӣ ва сарфаи ками харочотҳо онд ба маъмурикунонии он ба даст оварда шудааст, баҳогузорӣ ва натиҷагирӣ карда мешавад. Ин вазъ бо он далел асоснок карда мешавад, ки то кунун номуайяний ва нофаҳмиҳо дар фаъолияти мақомоти андоз ҳамчун мақомоти салоҳиятдори амалигардонии маъмурикунонии андоз ба назар мерасад (сах. 143-149).

5. Нуқтаҳои ба Ҳимоя пешниҳодшаванда.

Аҳамияти мустақили амалӣ дар таҳияи диссертатсия, ки нуқтаҳои ҳимояшаванда мебошанд инҳоро дар бар мегиранд.

Нуқтаи назари муаллиф онд ба таъсири маъмурикунонии андоз ба рушди соҳибкории хурду миёна пешниҳод гардидааст, ки он аз маҷмуи кондаҳо ва тадбирҳои махсус иборат мебошад, ки ба кам кардани харочот ва сарфаи вақти уҳдадорҳои андозӣ, низоми махсуси андозбандӣ ва шакли соддаи маъмурикунонии андоз ва воридоти саривақтии маблағҳои андозӣ ба буҷет равона карда шудааст. Принсипҳои асосӣ ва хусусиятҳои хоси низоми андозбандӣ ва маъмурикунонии он дар рушди соҳибкории хурду миёна бо назардошти таҷрибаи кишварҳои рушдкардан иқтисодӣ мавриди омӯзиш қарор дода шудааст. Таҳлил ва баҳодиҳии ҳолати муносири андозбандӣ ва маъмурикунонии онҳо аз ҷониби соҳибкории хурду миёна гузаронида шуда, нишондиҳандаҳои самаранокии фаъолияти мақомоти андоз, ки ба ворид намудани ҳаҷми зиёди пардохтҳои андоз ба буҷети давлатӣ равона шудаанд, арзёбӣ карда шуданд. Самтҳои асосии тақмили маъмурикунонии андози соҳибкории хурду миёна, аз ҷумла рақамикунонии хизматрасонии андоз ба ин субъектҳо, тадриҷан кам кардани бори андоз ба онҳо, ҷорӣ намудани намудҳо ва низомҳои нави андозбандӣ дар заминаи омӯзиши таҷрибаи самарабахши шарикони хориҷӣ пешниҳод карда шуданд. Механизми дастгирии давлатӣ ба соҳибкории хурду миёна таҳия шудааст, ки ба беҳтар намудани хизматрасониҳои андоз, назорати андоз ва санҷишҳо, истифодаи зиёди имтиёзҳои андоз, ки ба саривақт ворид намудани пардохтҳои андоз ба буҷети давлатӣ ва самаранокии фаъолияти мақомоти андоз равона шудаанд, равона карда шудааст. Роҳҳои асосии баланд бардоштани самаранокии маъмурикунонии андоз дар рушди субъектҳои соҳибкории хурду миёна пешниҳод гардидааст, ки он ба иҷрои саривақтии уҳдадорҳои андозии

субъектҳои соҳибкории мазкур, сарфай вақт ва беҳтар намудани фазои соҳибкорӣ ва таъмини иқтидори андозии кишвар равона гардидааст.

6. Интишороти довталаб аз рӯйи мавзун диссертатсия.

Доир ба мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ 9 мақола ба нашр расидааст, ки аз инҳо 6 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷоп шудаанд.

7. Арзёбии моҳияти диссертатсия, сатҳи комилӣ он, эродҳо доир ба шаклгирии диссертатсия.

1. Асосноккунии мавзун диссертатсияи баррасишаванда ба таври возеъ кушоду равшан нашудааст;

2. Дар қисми назариявии диссертатсия (Боби 1) муаллиф бештар ба муаллифони хориҷӣ тавачҷуҳ додааст, ҳуб мешуд агар дар ин боби мазкур муаллиф тавачҷуҳи худро бештар ба олимони ватанӣ менамуд;

3. Дар боби 2-юм диссертатсияи мазкур унвонҷӯ дар бораи шумораи соҳибкорону хурду миёна сухан мебарад, аммо дар он ҷо мушаххас наовардааст, ки маъмурикунонии андоз чӣ тавр ба соҳибкорони хурду миёна таъсири худо мерасонад;

4. Ҳуб мешад агар диссертант дар баробари навиштани рисолаи илмиаш SWOT-таҳлилро таҳия намуда дар он ҷо нишон меод, ки норасоиҳо ва бартариятҳои маъмурикунонии надозро.

Аз гуфтаҳои боло бояд кайд кард, ки эродҳои кайдкардашуда ҷиддӣ набуда ва хусусияти тавсиявӣ дошта ба сатҳи баланди илмию амалии диссертатсия таъсири манфӣ намерасонанд.

Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ бо ҳамаи он вазифаҳои, ки оид ба мавзун таҳқиқшаванда дар назди унвонҷӯ гузошта шуда буд, ба пуррагӣ иҷро шудаанд. Саҳми шахсии довталаб дар он муайян мегардад, ки иҷрои нақшаи кори илмӣ, аз ҷумла интихоби мавзӯ, асоснокнамоӣ, мақсад, вазифаҳо, муҳраминат ва муҳимияти он аз ҷониби диссертант таҳия гардидааст. Тавсияҳои кори илмӣ метавонанд, ҳангоми тақмил ва татбиқи амалии сиёсати андозӣ, тақмили маъмурикунонии андоз дар рушди фаъолияти соҳибкорӣ, аз ҷумла соҳибкори хурду миёна, ҷорӣ намудани шакли махсуси андозбандӣ, назорату санҷишҳои андозӣ ва

таъмини самараноки мақомоти андоз дар кишвар мавриди истифода қарор дода мешавад. Пешниҳоди алоҳидаи муаллиф аз ҷониби Кумитаи андози назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон қисман дар рафти тақмили Кодекси андоз мавриди амал мебошад ва ё дар оянда мавриди истифода қарор мегиранд.

8. Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда.

Муқаррароти қори илмӣ-таҳқиқотӣ, методологияи баҳои самаранокии маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибқорӣ хурду миёна ба талаботи имрӯза ҷавобгӯ набуда, дар он омилҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва демографӣ ба таври лозима ба назар гирифта нашудааст. Мушкilotи дар боло зикргардида ва зарурати баҳои воқеии самаранокии фаъолияти мақомоти андоз, мақсад ва вазифаҳои асосии қори илмӣ мазкурро муайян мегардад.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи ҚОА. Диссертатсия ва автореферати диссертатсияи Султон Бахтиёр дар мавзӯи “Таъсири маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибқорӣ хурду миёна (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзати илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.07.- Молия, муомилоти пулӣ ва қарз ба талаботи “Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсия ва автореферати диссертатсия”, ки бо қарори раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 31 марти соли 2022 тахти №3 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

9. Хулосаи ҷамъбасти оид ба сазовор донишҷӯ довталаб ба дараҷаи илмӣ.

Бояд қайд намоем, ки диссертатсияи Султон Бахтиёр дар мавзӯи “Таъсири маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибқорӣ хурду миёна (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)” дар сатҳи зарурии илмӣ омода гардида аз ҷиҳати мазмун ба талаботҳои “Тартиби додани дараҷаи илмӣ”, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дараҷаи илмӣ номзати илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.07.- Молия, муомилоти пулӣ ва қарз мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Номзади илмҳои иқтисодӣ., дотсенти
кафедраи андоз ва андозбандии
Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ,
бизнес ва сиёсати Тоҷикистон,

Маъмуров А.М.

Имзои Маъмуров А.М. –ро тасдиқ менамоем.

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои
Махсуси Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ,
бизнес ва сиёсати Тоҷикистон

Мирпоччоев И.Х.

Суроға: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
вилояти Сугд, ш. Хучанд, маҳаллаи 17,
хонаи 1, ДДҲБСТ,
тел: +992 (3422) 2 38 11 www.tsulbp.tj